

и́мьше, и́бѣціи́хъ блгіхъ наслажде́ніе. тїхъ матвами
Хрѣ бжѣ нашъ, міръ даръ мірови твоемъ и душамъ
нашымъ вѣлю мілость. **Слава, и иынѣ, бгоро́диченъ:**
**Тебѣ молимся, тѣкш бжїи мѣри, благословеннаѧ моли ѿ
спасеніи душъ нашихъ.**

На 5 мѣ часѣ тропарь пророчества. Гла́зъ є:

**Нешборимъю стѣнъ дѣлъ єси градъ нашемъ, рождшю тѣ
дѣ, тою спсе ѿ ѿкраджанющихъ сльхъ и зми, молимса,
душы наша.** **Прокіменъ, Фаломъ ри. Гла́зъ д:**

Помози ми гдн бжѣ мой, и спаси ма по мілости твоей.

Стіхъ: Бжѣ, хвалы моѧ не премолчи.

Пророчества исаїи на чте́ніе. Гла́за м. д.

 акш глаголетъ гдъ: се дахъ тѣ въ Завѣтъ рода, и ѿ
ко сїѣтъ ізыкомъ, єже быти тебѣ во спасеніе,
да же до послѣдниихъ земли. Тѣкш глаголетъ гдъ, з
и зѣбѣвый тѣ бгъ ілевъ: ѿсвати те оунинжанющаго душу
твою, гнѹшаемаго ѿ ізыкъ рабовъ княжескихъ: царе оу-
зратъ єго, и востанутъ князи, и поклонята сѧ єму,
гда ради, тѣкш вѣренъ єсть стый ілевъ, и и збражъ тѣ.
Таки глаголетъ гдъ: во времѧ прѣатно послышахъ тебе: и и
въ дѣнь спасенія помогохъ ти, и сотвори хъ тѣ, и дахъ
тѣ въ Завѣтъ вѣчный ізыковъ, єже оустранитъ землю,
и наследити наследія пустыни. Глаголюща сѹщимъ во д
оузахъ, и зидите, и сѹщимъ во тмѣ, ѿкрайтесь: на
всѣхъ путьахъ пастисѧ бѣдствъ, и на всѣхъ стезахъ пажитъ
и хъ. Не взалечутъ, ниже вожждутъ, ниже поразитъ
и хъ зной, ниже болицѧ: но милости и хъ оутѣшиятъ и хъ.

Прокіменъ, Фаломъ р. д. Гла́зъ д:

Ты іеренъ во вѣкъ, по чину мелхиседековъ.

Стіхъ: Рече гдъ гдви моемъ: сѣдн ѿденію мене.